

ved politiet, og særlig når vedkommende bliver inviteret til et møde, som er arrangeret af Udenrigsministeriet, og på det møde bliver givet en mundtlig vejledning om, at han roligt kan tage af sted, for selvfølgelig er det sådan, at det er skattefrit.

Derudover er der nogle, der spørger skattemyndighederne og får, som ministeren jo er bekendt med fra eksemplet fra København, en særlig formular af Told og Skat, der drejer sig om skattefritagelse for lønindkomst i udlandet, og får den stempet af skattemyndigheden i København.

Så er det altså svært efterfølgende at vide, hvad man skal rette sig efter, og det er den tvivl, vi nu vil give mulighed for at fjerne.

Det er jo rigtigt, at skatteministeren har henvendt sig til Kammeradvokaten og Kammeradvokaten har sagt, at inden for den gældende skattelovgivning er der ikke hjemmel til at imødekomme ønsket om den skattefrihed. Det er derfor, Folketinget nu kan løfte det åg af skatteministerens skuldre ved, at Folketingets Skatteudvalg godkender et aktstykke fra ministeren. Så er hjemmelen hjemme, og så behøver Kammeradvokaten ikke have nogen betænkeligheder længere.

Skulle der være tekniske ting undervejs, som skal gøres på en anden måde, end vi har foreslået, lader jeg mig, som jeg har sagt tidligere, gerne belære. Men jeg mener, den rigtige måde at få problemet løst på, er, at skatteministeren sætter kaffe over til ordførerne, og at vi så under fire øjne – eller hvor mange der nu kommer til stede – får sagen snakket ordentligt igennem, frem for at vi skal blive ved med at se eksempel på eksempel på, at myndighederne har opført sig klodset. Lige pludselig kommer sagen, hvor manden har så megen skriftlig dokumentation, at den bliver vundet i både skatteankenævn og hele vejen igennem, og så får vi alle de problemer, der kommer i kølvandet på en sådan sag. Derfor er det en invitation til, at skatteministeren slutter denne sag ved at fremstå som helten, der beviser, at det at være udsendt i international tjeneste for Danmark ikke kun er noget, der giver et klap på skulderen, men faktisk også er noget, der kan ses i tegnebogen.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg ved, hr. Kim Behnke er udholdende, og derfor skal jeg love, at det bliver min sidste bemærkning her i aften.

Jeg synes, det er vigtigt af hensyn til dem, der eventuelt følger denne debat, at få sagt, at når hr. Kim Behnke siger, at man ikke kan forstå, at en individuel kontrakt ikke kan give skattefrihed, fremgår det for det første af kontrakten, at det er den normale, overenskomstsmæssige løn, der henvises til. Der er nogle enkelte tillæg, man ikke får, og det fremgår også af kontrakten. Og om det særlige tillæg, normalt 11.000 kr. om måneden, står der direkte i kontrakten, at det er skattepligtigt. I øvrigt vil jeg godt sige, at det hele bygger på en aftale, der er indgået mellem Rigspolitichefen og de to politiforbund, hvor det fuldstændig klart er beskrevet, på hvilke vilkår kontrakterne indgås.

Hr. Kim Behnke siger, at det her må vi kunne klare over en kop kaffe, og det er jo en metode, som jeg sådan set er en ynder af, men problemet er, at det er jo ikke noget, man bare kan klare over en kop kaffe. Når Rigspolitiet er meget bevidst om ikke at vælge muligheden for særlige, individuelle kontrakter, der er en forudsætning for skattefrihed, skyldes det bl.a., at man på det tidspunkt, hvor nogle politifolk sendes ud, ikke altid ved, om de er ude i kortere eller længere tid end 6 måneder, og det vil sige, at hvis det er sådan, at vi begynder at lave noget a la det, hr. Kim Behnke har foreslået, bliver der lige pludselig en forskel. Ingen kan i dag opnå skattefrihed ved at være udsendt kortere tid end 6 måneder, og derfor er det jo ikke tilfældigt, at Rigspolitiet og Rigspolitichefen har valgt at lave en aftale med de to politiforbund, hvor man kører med skattepligtige beløb og tillæg, der også er skattepligtige. At der så normalt er en række skattefrie beløb, der dækker nogle omkostninger, og som også udbetales af de pågældende organisationer, er en anden side af sagen.

Men at det skulle gå meget nemt, hvis vi sætter os ned og snakker det igennem, har jeg altså meget svært ved at se. Jeg er ked af at sige det til hr. Kim Behnke, men jeg har meget svært ved at se, hvordan der kan findes en løsning. Et meget stort flertal er, så vidt jeg er bekendt med det, helt bevidste om, at de har skrevet under på en kontrakt, hvoraf det fremgår, at beløbene er skattepligtige, og de, der har været i tvivl, har – efter hvad der er blevet oplyst for mig – fået at vide fra Rigspolitichefens lønningskontor, at det er forkert, at de er blevet bibragt den opfattelse, at der er skattefrihed.

Og endelig til sidst: Det er rigtigt, at jeg var meget opmærksom på det, jeg sagde, og hvis